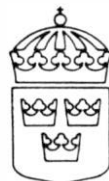

Motion till riksdagen

1988/89:Jo435

av Roy Ottosson m.fl. (mp)

Fisket, m.m.

Mot.
1988/89
Jo435-436

Fisk är en betydande naturresurs i såväl sött som salt vatten. Fiskerieringen är sedan gammalt en viktig näring i stora delar av landet.

Insjöfisket

I takt med att älvarna byggdes ut försvann det mesta av älvfisket. Försurningen, kvicksilverförgiftningen och radioaktivt nedfall har knäckt den större delen av insjöfisket. Överfiskning är också en vanlig orsak till ett kraftigt försämrat insjöfiske. I flera fall hotas arter eller underarter av fisk och andra vattenlevande organismer av utrotning.

Ett betydande fiske bedrivs i bl.a. samevattnen och i de större insjöarna. Fritidsfisket har stadigt ökat i betydelse, och är i dag en viktig fritidssysselsättning för främst folk i glesbygd. Miljöpartiet de gröna vill slå vakt om detta fiske och därtill utveckla och restaurera fisket genom aktiva fiskevårdsinsatser. Vi vill införa en allmän fiskevårdsavgift för att finansiera detta arbete.

Fiskevårdsarbetet bör främst bedrivas med de naturliga arterna, raserna och varianterna av fisk. Inplantering av främmande arter bör undvikas, och bör enbart tillåtas då de naturliga fiskebestånden inte hotas. Det är av stor betydelse att de genetiska resurserna, vilka de naturliga och lokala fiskebestånden representerar, inte ytterligare utarmas. Rotenonbehandling av sjöar, då hela det naturliga fiskebeståndet, liksom en del andra vattenorganismer, slås ut, ska därför i det längsta undvikas.

När utplantering har gjorts måste fisken få tid att etablera sig och bilda en ekologiskt balanserad och livskraftig population. Vi kräver därför ett generellt fiskeförbud i tre år efter varje inplantering av fisk i naturliga vatten.

Fiskeodlingar bör begränsas i insjövatten. Näringsläckaget är stort, och denna näring bidrar naturligtvis till övergödningen av sjöar och hav. Krav på rening, helst i helt slutna, landbaserade system, bör ställas.

Fiskevårdsintresset måste också ges starkare ställning gentemot exploateringsintressen, som t.ex. vattenkraftsutbyggnader.

Havsfiske

Moderna och effektiva fiskemetoder har gett upphov till en överfiskning som förr inte kunde anas. Några exempel på effekterna av detta rovfiske är sillens starka tillbakagång under 70-talet, massdöden bland lunnefåglar på grund av

industrifiske på lodda, det akuta utrotningshotet för den naturreproducerande svenska laxen beroende på nätfiske i Östersjön och den snabba utfiskningen av torsk längs Norrlandskusten sommaren 1987.

Det är uppenbart att fiskekvoterna måste sänkas till vad naturen faktiskt tål. Fiskemetoder som "dammsuger" havet måste begränsas starkt. Varsamare fiskemetoder måste gynnas, särskilt i det kustnära fisket.

Miljöpartiet de gröna kräver att biologiska hänsyn ska diktera fångstkvoternas storlek. Det fasta nätfisket av lax bör begränsas. Trålgränsen bör flyttas längre ut från kusten, och biologiska trålgränser bör snarast upprättas. Bottentrålning och andra fiskemetoder som ödelägger havsbotten, måste upphöra. Maskvidden på trål för torskfiske bör inte få understiga 10 cm, detta för att småfisken ska slippa igenom.

Större hänsyn måste tas till de marina organismernas krav vid samhällsplanering. Sand- och grustäkt i ekologiskt känsliga områden i havet ska förbjudas. Stor hänsyn till ekologiskt känsliga områden ska tas när det gäller lokalisering av vindkraftverk, fritidsbåtshamnar och andra fasta anläggningar. Särskilt känsligt kan det vara i grunda vikar som fungerar som havets "barnkammare", dvs. där fiskynglen växer upp. Större delen av den biologiska produktionen i havet sker just i strandzonen.

Krav på rening måste införas i större fiskodlingar. Näringsläckaget från fiskodlingarna måste drastiskt minskas. Särskilt angeläget är det därför att utveckla landbaserade fiskodlingar med reningsverk.

Vad gäller miljöpartiets förslag till åtgärder för naturvård och miljö återfinns detta i partimotionerna om havsmiljö och naturvård.

Hemställan

Med hänsyn till vad som anförts hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om att ge fiskevårdsintressena starkare ställning i bl.a. vattenmål,
2. att riksdagen hos regeringen begär ett förslag till allmän fiskevårdsavgift enligt vad som anförts i motionen,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om restriktioner mot rotenonbehandling av sjöar,
4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att naturliga arter, raser och varianter av fisk bör gynnas och användas vid utplanteringar,
5. att riksdagen som sin mening beslutar att generellt fiskeförbud ska råda i tre års tid efter varje utplantering av fisk i insjöar,
6. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om begränsningar av näringsutläpp från fiskodlingar,
7. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om sänkta fiskekvoter med hänsyn till biologiska förutsättningar,
8. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att trålningsgränsen bör flyttas längre ut från kusten.

9. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att biologiska trålningsgränser snarast bör inrättas.

Mot. 1988/89
Jo435

10. att riksdagen beslutar att fiskemetoder som ödelägger havsbotten inte ska användas.

11. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att maskvidden för torskrålar inte bör understiga 10 cm..

12. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att sand- och grustäkt på ekologiskt känsliga havsområden inte bör tillåtas.

13. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att större hänsyn bör tas till ekologiskt känsliga områden enligt vad som anförs i motionen vid anläggande av fasta anläggningar som fritidshamnar, vindkraft m.m.

Stockholm den 24 januari 1989

Roy Ottosson (mp)

Åsa Domeij (mp)

Hans Leghammar (mp)